

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین «سعید-سعیدافغانی»

۱۴ فبروری ۲۰۱۹

مساجد نقشبنديه در بیت المقدس

در سفر تاریخی که در ماه جنوری ۲۰۱۹ به بیت المقدس - فلسطین داشتم در هتل به نام (im Österreichischen Hospiz in Jerusalem) در شهر قدیم بیت المقدس که با مسجد اقصی تقریباً ۵ دقیقه پای پیاده فاصله داشت زندگی می کردیم.

ما در بین مسلمانان مقیم این منطقه برخی از مظاهر طریقت صوفی را ملاحظه نمودیم و همچنان همچو طریقت و روشهایی در مسلمانان زایران مسجد بیت المقدس به خصوص بعد از نماز صبح نیز دیده می شد که برخی از مسلمانان به مجردی که از نماز صبح فارغ شوند با تشکیلی گروهی به اذکار و اوراد دسته جمعی به صدای بلند می پرداختند. در

یکی از روزها به مسجد نقشبندی که جوار هتل ما موقعیت دارد سر زدم و با شخصی که امور این مسجد را تنظیم و پیش می برد ، وارد مذاکره شدم. با آغاز صحبت و درد دل به معرفی خویش پرداختیم و خواستار معلوماتی در مورد مسجد نقشبندی و فعالیت این فرقه در مناطق اشغالی گردیدم. مخاطبم از اهل مسجد مذکور در صحبت های خویش گفت: مسئولین دولت اسرائیل در شهر قدیم اورشلیم و شاروالی این منطقه، به خصوص در ادای مراسم ما در مساجد و حلقات صبحانه و شبانه و به خصوص شب های جمعه ما ممانعت به عمل نمی آورند ، و از برخورد شان راضی هستیم. از لابه لای صحبت های شان طوری معلوم می شد که سربازان یهودی کمتر به دروازه مسجد ما سر می زند و از برخورد

ادارات یهودی راضی به نظر می رسیدند و یا من چنین برداشت کردم. والله اعلم

خواننده محترم !

با استفاده از فرصت مختصراً معلومات هذا را عرض آگاهی بیشتر شما تقدیم می دارم ، اگر به حقیقت و جوهر دین مقدس اسلام نظر بیندازیم به تمام وضاحت در خواهیم یافت که اساساً در قدامت دین مقدس اسلام و صحابه کرام و تابعین اصطلاح و مفهوم رایج بین عوام به نام تصوف و عرفان وجود ندارد و در هیچ یکی از آثار علمی سیرت نویسان نیامده است که رسول الله صلی الله علیه وسلم و یا هم یکی از خلفای راشدین و اصحاب رضی الله عنهم از عرفان یا تصوف نام برده باشند و یا هم آن را استعمال نموده باشند. بناء علماء بدین عقیده که اساساً استفاده این اصطلاح در ذات خویش یک بدعت است .

شیخ صالح فوزان حفظه الله عالم شهیر جهان در کتاب خود، حقیقت تصوف می نویسد :

«لفظ تصوف و صوفیه در صدر اسلام لفظی ناشناخته بود و مطمئناً بعد از آن دوره به وجود آمده است، و یا از ملت های دیگری وارد دین اسلام شده است.»

شیخ احسان الہی ظہیر (رحمة الله) در کتاب «التصوف، المنشأ والمصدر صفحہ ۲۸» می فرماید : هنگامی که در تعالیم صوفی های قدیم و متأخر و روایات و سخنان آنان در کتاب های قدیم و جدید تعمق می کنیم، بین آنها با تعالیم قرآن و سنت اختلاف زیادی می بینیم که اساس و ریشه تعالیم آنان نه از سیر و سلوک پیامبر صلی الله علیه وسلم و نه از سیر و سلوک یاران بزرگوار و نیکوکار او، که آفریده های برگزیده خداوند (ج) بودند، سرچشمه می گیرد، بلکه افکارشان از رهبانیت مسیحی و برهمنی هندی و پارسائی یهودی و زهد بودائی گرفته شده است.

شیخ عبدالرحمن وکیل در مقدمه کتابش (مصرع التصوف صفحه ۱۹) می نویسد: «تصوف پست‌ترین حیل‌های بود که شیطان برای مسخره کردن بندگان، در جنگ با خدا و پیامبران او ابداع کرد، این حربه زردتشتیان بود که به وسیله آن به ربانی بودن تظاهر می‌کردند. می‌افزاید: تصوف نقاب همه دشمنان صوفی برای دین حق است. اگر به خوبی در آن تحقیق کنی، تعالیم برهمنائی، بودائی، زردتشتی، مانوی، افلاطونی، گنوسی، یهودی، نصرانی و بت پرستی جاهلیت را در آن می‌یابی.»

اگر به جوهر عقیده متصوفین مراجعه نمائیم، در می‌یابیم که عقیده اساسی خویش را به نام تزکیه در خود جمع‌بندی و خلاصه می‌نمایند و می‌خواهند از طریق خاصی که مبدع آن اند، خود را از شرک و گناه نجات دهند. اگر به ترجمه و تفسیرسوره « والعصر ان الانسان لفي خسر- الا الذين آمنوا و عملوا الصالحات و تواصلوا بالحق.....» (آنهايي در خساره نيستند که خود هم عمل می‌کنند و هم یک دیگر را به اجرای عمل نیک نصیحت دارند و در گوشه گیری و تمرکز به خوفی که نیز ضرورت است این بخش نصیحت به دیگران کم رنگ و یا در حال نفيه قرار گرفته می‌تواند.)

در شریعت اسلامی اساس عبادات آن به نقل است و نه به عقل و دین مقدس اسلام برای تزکیه نفس روش خاصی و روشن خود را دارد. اگر آیات قرآنی و احادیثی نبوی را در این بابت مطالعه نمائیم در خواهیم یافت که شرع اسلام روش مشخص دینی را برای تزکیه نفس برای پیروان خویش چنین رهنمود نموده است:

تزکیه نفس، در اصطلاح شرع، از طریق پاک کردن نفس از فسادی که در نفوس نفوذ می‌کنند و پرورش آن با حسنات و نیکبها انجام می‌گیرد. این کار هم با انجام امور خیر و پسندیده و خودداری از زشتیها و منکرات و ایمان به خداوند تحقق پیدا می‌کند.

قرآن عظیم الشان بارها این واقعیت را اعلان کرده است که فلاح و رستگاری انسان، در گرو تزکیه نفس و گرفتاری و اسارت او در اثر تدسیه نفس می‌باشد. سوگندهای هفت گانه

خداوند در سوره شمس دلیل بر اهمیت این حقیقت است: « وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا * وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا * وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا * وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا * وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا * وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا * وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا * فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا * قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَّاهَا * وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا » (سوره الشمس: ۱- ۱۰).

(قسم به آفتاب و روشنی آن (به هنگام جاشت، و قسم به ماه چون از پی (آن) درآید، و قسم به روز هنگامی که آن (آفتاب) را روشن (و جلوه گر) کند و قسم به شب چون آن را فرو می‌پوشاند و قسم به آسمان و به آن که آن را بنا کرد و قسم به زمین و به آن که آن را گسترانید و قسم به جان (انسان) و آن که آن را (آفرید و) نیکو گردانید، سپس بدی‌ها و پرهیزگاری‌هایش را (به او) الهام کرد، محققاً هرکس که نفس خود را تزکیه (و پاک) کرد، رستگار شد، و یقیناً هرکس که آن را (با گناه) آلوده ساخت، نا امید (و زیانکار) شد).

و در سوره الاعلی می‌فرماید: « قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى * وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى » (یقیناً کسی که خود را پاک (و تزکیه) کند، رستگار شد، و (نیز کسی که) نام پروردگارش را یادکرد پس نماز گزارد) (سوره الاعلی: ۱۴- ۱۵).

ولی صوفیان بدین باور عقیده اند که: «تصوف عبارت از یک سلسله ریاضتها و تلاش برای خود شناسی و خدا شناسی است و به عبارت دیگر تصوف مجموعه ای از سلوک است که سالک از این طریق می تواند نفس را از بدی ها پاک کرده و به حقیقتی دست یابد که در پی آن است) صوفیان به این عقیده اند که از این طریق انسان می تواند جایگاه خاصی نزد خدا بیابد. به اعتقاد صوفیان، با ذکر و اوراد خاص، شخص به وجد حال و ذوق می رسد و در نتیجه به نحو اسرار آمیزی به خدا متصل می شود.

صوفیان، خداوند را من حیث معشوق خود می پرستند و در جست و جوی خداوند از راه عشق هستند. صوفیان معتقدند، برای فرا گیری علم تصوف یا به گفته آنها علم باطن، باید به عارف وارسته یا به اصطلاح صوفیان

«پیر کامل» بیعت کرد.

مؤسس و بنیانگذار فرقه طریقت نقشبندیه بهاءالدین نقشبند محمد بن محمد بخاری در سال ۷۱۸ هـ ق، در قریه ای به نام «کوشک هندوان» در یک فرسخی بخارا، متولد شده و در شب دوشنبه سوم ربیع الاول سال ۷۹۱ در سن ۷۳ یا ۷۴ سالگی فوت نموده و مقبره بخش بهاءالدین در دوازده کیلومتری شهر بخارا وجود دارد. و طریقت او در سرزمینهای، افغانستان ایران، ماوراءالنهر، هند، چین، کشور های عربی و ترکیه رواج یافت. طریقت نقشبندیه به شاخه های مختلفی منقسم شده که مشهور ترین آن عبارتند از: (طریقت خاکسار جلالی ابوترابی، طریقت ذهبیه، طریقت نوربخشیه، طریقت نقشبندیه، طریقت سهروردیه، طریقت قادریه، طریقت چشتیه، طریقت چلاقیه)

شماری از محققان می گویند، بنابر شباهت هائی که در بسیاری از موارد میان تصوف اسلامی و افکار هندوئیسم وجود دارد، تصوف زائیده افکار هندی است.

شماری هم سرچشمه تصوف را مسیحیت و رهبانیت شمرده اند و شماری دیگر هم منشای تصوف را در فلسفه و افکار

بودائی و یونانی می دانند.

این موضوع یک جانب سیاسی موافق باب دندان و خواست عده ای از حکام نیز دارد که مسلمان صوفی و متمرکز به خوددیگر و گوشه گیر از امور دنیا دیگر آن مسلمان فعال و رسالتمند نیست که تمرکز به امر بالمعروف و نهی از منکر در جامعه داشته و گویا مزاحمت!؟ به حکام متمرکز به امور خارج از اسلام ندارند و این صوفیان خطری برای حاکمیت متمرکز به مسایل غیر اسلامی را نمی بیند. لذا این قشر برای چنین حکامی سخت جالب اند. والله اعلم

پروردگار با عظمت ما را به راه راست و مستقیم و راه قرآن عظیم الشان و سنت رسول الله رهنمای و هدایت فرماید .

امین یا رب العالمین

شهر قدیم اورشلیم - بیت المقدس

ماه جنوری ۲۰۱۹